

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De stella quae visa est Coloniae post meridiem. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

prouinciis eodem die visæ sunt quinq; partes: per tres partes, supradictos tres reges intelligo, per duas reliquas, Bernhardum ducem Saxonix, & Bertolphum ducem Thuringix, qui satis pro imperio ambo laborabant, accipio.

CAPVT XXIV.

Mense sequenti, scilicet Kalendis Martij, aliud signum apparuit in sole: non dico miraculum, quia naturale, sed magnæ rei pronosticum. Facta est quippe eclipsis solis tam magna tempore meridiano, vt vix aliquid superesset splendoris: multi videntes extimuerunt, dicentes aliquid magni fore futurum. APOLLONIVS: Quid tibi videtur eadem eclipsis figurasse? APOLLONIVS: Non sum Daniel, & ideo non asserendo sed opinando interpretor. Videtur mihi defectus ille solaris præsignasse mortem Philippi, qui sequenti anno occisus est, & defecit. Particula illa luminosa, quæ recrescere cœpit & augmentari, Otto fuit, qui post Philippi mortem factus est magnus atque gloriosus. Videtur eisdem temporibus adimpletum, quod Dominus in Euangelio dicit: Nam virtutes cœlorum mouebuntur. Cœlum quandoque *Luc. 21.* designat præsentem ecclesiam & vniuersalem: Cœli verò ecclesias particulares: Virtutes ergo cœlorum sunt Prælati ecclesiarum, Episcopi videlicet, Abbates, Præpositi. In prædicto enim schismate non solû Principes sæculares, sed etiam spirituales moti sunt, quia tum propter pecuniam, tum propter amorem, siue timorem, instabiles facti, nunc vni nunc alteri iurauerunt. Nam ipse Princeps episcoporum, scilicet Papa Innocentius, primo Ottonem fouit & coronauit, postea, ob causam multis notam, illum deponens, Fredericum eius aduersarium suscitauit. In luna verò signa non defuerunt, duas eclipses magnas solito crebrius passa. Quod si in stellis signa quæris, quod vidi referâ.

CAPVT XXV.

Post mortem Henrici Imperatoris, cum de successore Colonia in palatio tractaretur, post meridiem *In Stellis.* visa est stella lucidissima: tunc currentibus nobis

Q q s in

in curiam Episcopi, omnes illam vidimus, sed quid portenderet visio tam insolita, scire non potuimus.

CAPVT XXVI.

Similiter hoc anno, per duas hebdomadas, visa est post solis occasum stella tantæ magnitudinis, vt ad instar ignis splendorem de se emitteret: Iudæi asserunt eam fuisse signum aduentus sui Messia. Hæc dicta sint de signis stellarum. Porro de igne æthereo, fulmine scilicet atque tonitruo, quæ ex collisione nubium gignuntur, aliqua proferam exempla, vt noueris secundum verba Saluatoris, terrores de cælo & signa magna etiam his temporibus contigisse.

Euseb. 21.

CAPVT XXVII.

In vigilia S. Matthiæ Apostoli erit bienniū, quod in Colonia contigit res satis miraculosa, & ideo miraculosa, quia insolita. In crepusculo eiusdē noctis, ignis cadēs de cælo turrim S. Andreæ incendit, similiter & septem circa curiā cuiusdā canonici, quæ per multos ciuiū labores extincta sunt. Eadē autē nocte glacies fuerat congelata; vnde & miraculum reputabatur, quod tonitrua audiri & fulmina videri poterant. Aliud tibi referam exemplum terribile satis.

CAPVT XXVIII.

Sacerdos quidam de Saxonia nuper miraculum mihi retulit stupendum: Hoc, * inquit, anno in terra nostra, in quodam teatro, fulminati sunt viginti homines, solo sacerdote euadente, fugit enim, cū alios videret ardere: decebat enim vt ignis, quo nihil leuius est, leuitatis amatores puniret. APOLLON. Miror quod sacerdos non est punitus, cū ipse plus cæteris credatur peccasse. CAESARIUS: Sape Deus sacerdotibus parcat propter ordinem, sicut legitur de Aaron, quem non percussit lepra, sed sororem, cū tamen non legatur sorore minus peccasse. Vel fortè in eo aliquid boni Deus prauidit, propter quod illi pepercit. Quod verò aliquando ob huiusmodi leuitates Deus sacerdotes puniat, præstò est exemplum.

CA.

* scilicet
12 22. vt
habes in
frà cap.
48. & 50

Num. 12